

EUHARISTIJSKO ČUDO U BUENOS AIRESU

Sve slabija vjera u stvarnu prisutnost uskrslog Krista u Euharistiji jedan je od osnovnih znakova krize duhovnog života. Isus Krist želi oživjeti našu vjeru u svoju euharistijsku prisutnost i radi toga nam svako malo, u povijesti Katoličke crkve, daje znakove - euharistijska čuda. Ona jednoznačno potvrđuju da je u Euharistiji prisutan On sam

-
uskrsli Gospodin, u otajstvu svog božanstva i slavnog čovještva. Posljednje euharistijsko čudo, koje je Crkva priznala, dogodilo se 1996. godine u glavnom gradu Argentine, Buenos Airesu.

POSVEĆENA HOSTIJA PRETVORILA SE U TIJELO I KRV

Dana 18. kolovoza 1996. godine, uvečer oko 19.00 sati, vlč. Alejandro Pezet, slavio je svetu Misu u katoličkoj crkvi u trgovačkoj četvrti Buenos Airesa. Pred kraj Pričesti, prišla mu je žena i rekla mu kako u stražnjem dijelu crkve, na svijećnjaku, leži odbačena Hostija. Vlč. Alejandro pošao je prema naznačenom mjestu do posvećene Hostije. Bila je tako uprljana da je nije mogao pojesti. Stavio ju je u posudu s vodom i pohranio u svetohranište u kapelici Presvetog Oltarskog Sakramenta.

Kada je u ponedjeljak, 26. Kolovoza, vlč. Alejandro otvorio tabernakul, u čudu je ustanovio kako se Hostija promijenila u mišićno tkivo. Izvijestio je o svemu kardinala Jorgea Bergoglija koji mu je naložio da se učine profesionalne fotografije. Hostija je fotografirana 6. rujna. Na njima se vrlo jasno da vidjeti da se Hostija, koja se promijenila u mišićno tkivo, značajno povećala.

Kroz nekoliko godina, tkivo je čuvano u svetohraništu, a cijela stvar je držana u tajnosti. Kako Hostija kroz cijelo to vrijeme nije podlegla raspadanju, godine 1999., po odluci kardinala Bergoglija, dana je na znanstvena ispitivanja. Iz Hostije, koja je postala komadom mišićnog tkiva, dr. Castanon uzeo je uzorke dana 5. Listopada 1999. u prisutnosti kardinalova predstavnika. Uzorci su poslani znanstvenicima u New York. Namjerno nisu poslani nikakve dodatne informacije kako bi se izbjegle bilo kakve sugestije. Jedan od istraživača bio je Frederic

Zugibe, glasoviti njujorški kardiolog i patolog sudske medicine. On je ustvrdio da je ispitano tkivo dio ljudskog tijela s vlastitim DNA. Znanstvenik je potvrdio da je **"ispitani uzorak dio srčanog mišića stjenke lijeve srčane komore. Taj mišić odgovoran je za stiskanje srca. Treba znati, da lijeva komora srca pumpa krv prema svim dijelovima tijela. Srčani mišić je pod upalnim procesom, o čemu govori veliki broj bijelih krvnih zrnaca. Ukazuje to na činjenicu da je uzorak**

uzet sa živog srca

. Tvrdim da je srce bilo živo, jer bi u suprotnom bijela krvna zrnca odumrla izvan živog organizma; ona su potrebna kako bi se mišić održao na životu. Prisutnost bijelih krvnih zrnaca nam svjedoči, da je srce bilo živo u trenutku uzimanja uzorka. Štoviše, bijela krvna srca, prodrila su u tkivo, što ukazuje na činjenicu da je srce trpjelo, npr.

kao da je tijelo bilo izloženo

teškom

bičevanju u predjelu prsnog koša."

Dvojica Australaca, glasoviti novinar Mike Willesee i pravnik Ron Tesoriero, koji su bili svjedoci tih ispitivanja i znali otkuda potječe uzorak, bili su zatečeni nalazom dr. Zugibe. Mike Willesee upitao je znanstvenika koliko bi dugo bijela krvna zrnca mogla ostati na životu i ljudskom tkivu koje pohranjeno u vodi. Doktor Zugibe odgovorio je da bi odumrla u samo nekoliko minuta. Tada je novinar izvijestio doktora da je uzorak na kojem su vršena ispitivanja, bio mjesec dana čuvan u posudi s običnom vodom, a potom tri godine u posudi s destiliranom vodom. Tek nakon toga su uzeti uzorci za ispitivanje. Doktor Zugibe odgovorio da ne pronalazi znanstveno objašnjenje te činjenice i da ne postoji nikakvo racionalno tumačenje. Tada je Mike Willesee rekao dr. Zugibeu da je ispitani uzorak dio posvećene Hostije (bijeli nekvašeni kruh) koja se na tajanstven način promijenila u dio ljudskog mišića. Osupnut tom informacijom dr. Zugibe je rekao: "Na koji način i zbog čega je posvećena Hostija mogla promijeniti svoje stanje i postati živo tijelo i krv čovjeka, za znanost će ostati velika nerazjašnjena tajna koja u potpunosti nadilazi njezinu kompetenciju."

Jedini razuman odgovor može nam dati samo vjera u Božje nadnaravno djelovanje. Bog nam je na taj način htio potvrditi da je uistinu prisutan u otajstvu Euharistije.

Euharistijsko čudo u Buenos Airesu nadnaravni je znak potvrđen znanstvenim istraživanjima. Po tom čudesnom znaku, Isus nas želi potaknuti na živu vjeru u svoju živu prisutnost u Euharistiji pod prilikama kruha i vina. Podsjeća nas da je ta prisutnost realna, a ne simbolična. Možemo ga gledati i vidjeti jedino očima vjere pod prilikama posvećenog kruha i vina. Ne vidimo ga očima tijela, jer je ondje prisutan u svom slavnom čovještvu.

Mike Willesee (obratio se istražujući dokumente jednog euharistijskog čuda) u suradnji s Ronom Tesorierom, napisao je i knjigu REASON TO BELIVE (RAZLOG ZA VJEROVATI) u kojoj je predstavio dokumentirane činjenice euharistijskih čuda i drugih znakova koji potiču na vjeru u prisutnost Boga u Katoličkoj crkvi. Snimili su i dokumentarni film o Euharistiji koji se u velikoj mjeri temelji na znanstvenim otkrićima
vezenim uz čudo Hostije iz Buenos Airesa

OVAJ ČLANAK, OVO SVJEDOČENJE, IZNOSIM VAM NEKOLIKO DANA OD KADA SAM VA
M
NAPISAO ČLANAK
"Slušajmo svoju dušu".
U
TOM
ČLANKU SAM
PISAO
O
TOME
KAKO
POSTOJE
RAZLIČITI
A
OD
CRKVE
PRIZNATI
NAČINI
KONKRETNOG
KONZUMIRANJA
NAŠE
VJERE
I
DOGAĐANJA
U
MISI.

ODGOVOR NA TO KAKO BI BILO BOLJE PRIMATI HOSTIJU, NA RUKE ILI DIREKTNO U U
STA,
DAJEM
NAM

I
GORNJE
SVJEDOČENJE
O
TOME
DA
SE
U
HOSTIJI
STVARNO
NALAZI
ŽIVI
GOSPODIN
ISUS.
PROSUDITE
SAMI.